

Clarissimo atque doctissimo Viro

Gottlieb Postio s.d.p. Jac. phil. Dörville.

Noli admirari, vir amantissime, me tam diu re-
sponsionem ad gratissimas literas tuas distulisse.
post enim illas acceptas ex plurima caetitia subito in-
luctum dejectus fui a coramini. quam enim concepe-
ram voluptatem ex cognatione et amicorum tam diu
spersis complexis, quamque mire depererat pastus masen-
lis, qui fratris mei oblucenerat, eam omnem ex anime extar-
baui, atque in procerorem acerbum convertit transmissis
obitus conjugis fratris mei, in ipso juvenutis flore ex ma-
riti amplexibus abreptae. quo ex aqua cum ipse vehementer
affligeret, fratris tamen maestissime debita solatia omnem
literarum meditationem longissime abesse jusserunt. ipsi
enim noctes et dies assidue abfui, et adhuc his officiis implici-
tus omnino ab musis ex pulo. Dum tamen in aquam ad ipsas
revivere, volui in primis apud te consistere nostram offerre gratiam
jam ante aliquod tempus ad amicos florentinos de codice
pluriano conferendo persequi; nec dubito, quin eam petitionem
sem obtenturus. quod vero me intercedere velles apud celeb.

Burmamnium, ut codices Leidenses ad te transmitterentur,
in eo tibi morem gerere nequii; qui leges illius bibliothecae
cognosciam, quibus vetitum est, ne codices inde extrahantur
nisi in professorum, Leidae degentium, usus. Si vero
aliquis alius domi ^{instat} alii vellet, privilegio opus esset
ab curatoribus concessum [nam non illud in professorum
potestate est] isti vero illud non concedunt, nisi intra Aca-
demiae pomeria. ut si ipse aliquo libro uti vellem,
concedendum Leidam foret, prius obtenta permissione
extractionis ab curatoribus. quod potius, feci tamen,
et amissionem ^{veram} huius tenae compellebar, ut in tran-
sitionem is cum expressis quam primum committerentur.

Si in eadem in Gronovium tuam causam agamus,
omnibus ingenii viribus. nam cum tu id maximum
esse praedices, nescio ex quibus auguriis, ne tibi in os ob-
loqui velim, aliquid esse profuturum est. quae so-
lumen, mihi (forti, in posterum) has phaleras a nostris
episcopis appolare jubeamus, ne fructum amicitiae
perdamus, qui nullus esse potest, nisi sinceram veri-
tatem amemus, et colamus. Epistolas tuas ad Celles-
viro Bentleji de Wassum, uti petisti, curavi ipse.
Waesbergius bibliotheca mihi salutem tuo nomine attulit.
ipsum jam panteon mandaveram, exemplar pliniana-
rum epistolarum mitteret Lipsiam. quod se facturum
quampromissum iterum promissis. frater, qui ex lu

febre contraxerat, se melius habere incipit, et
te salvere gubet. Celeba. Menkenio et caeteris amicis
Lippensibus. ~~ae~~ me, rogo, salutem dicas uterrimam
Se septimum, ^{romis} Lambecianae bibliothecae aliquo ex
angulo exanti posset, gratum feceris. catalogum
quoque ipsum parvum m. ¹⁰⁰⁰ Lippensium habens
acciperem. Siquid vixissim in tuum commodum
praestare possum, inde a audacter, quidquid
sit. Vale, costi doctissime et amicissime, et rem,
quod facis, frenue, gere.

Amstelredani a. d. XSSI. Kal. Decembres MDCCXXVIII.

Gratus, iam exerceat operas. Eutropius Havercampii, viri clarissimi
typos reliquit. recta, rogo, mihi Amstelredanum abhinc scribas.

Monsieur
Monsieur Gottlieb Cortius
professeur tres-celèbre
à
Leipzig.

